

VI. évfolyam 6. szám

2020. június

FORRÁS

A NAGYVÁRAD-ÚJVÁROSI SZENT LÁSZLÓ-PLÉBÁNIA HAVILAPJA

„...a normalitás és a látás kulcsait adnám”

Június 27-e Szent László király ünnepe. Közelgő templombúcsúnk kapcsán kérdeztük Pék Sándor atyát múltáról, jelenről, jövőről.

- *Főoltárképünkön - egyedi ábrázolásban - Szent László király kulcsot ad át a püspöknek. Ennek a mozzanatnak ma is élő, aktuális üzenete van. Számodra mi jelentette a „kulcsot” bét évvel ezelőtt, amikor a Szent László-templom plébánosává, közösségünk lelki vezetőjévé neveztek ki?*

- A kulcsok jelentése, vagyis jelentéstartalma, lelki értelme lassan nyitotta meg magát. Leginkább Szent László évében és az oltárkép restaurálásakor érett meg bennem is ennek az élő valósága. Amit a lelegején amolyan befoghatatlanul átvettem az egy nagy lelki örökség, és fokozatosan kaptak szerepet ebben jelentések: maga a templom a triduummal és az 1964-es eseménnyel, no persze közösségével, aztán a vár és maga a kép, ott pedig a kulcsok.

Mára már eleven jelkép, a szent király lelkiségének jelképe, ami nem csak a templomépítésben hanem az egész életútjában lekövethető: a hit és a bizalom. Ezt kell átvennünk nekünk is, igyekszem én is - több kevesebb sikerrel. Mindenesetre azt megtanultam, hogy hatalmas dolog egyszer ütni a sziklára, és nem csapdosni.

- *Az elmúlt időszakban a bezártság jellemezte életünket. Te hogyan élted meg ezt az időt?*

- A bezártság többarcú idő volt... volt benne a sivatagi remeték lényegkeresése és lényeg-élése, volt benne a Szent Benedek-i „ora et labora” egyensúly rendeződése, de volt benne nagyon sok kérdés, kérés, űr és hiányérzet, eszköztelenség, talajvesztés, útkeresés és kiútkeresés is. Leginkább a hiányérzet éleződött ki. Hiányzott/ik a teljes közösség, az iskola, az egyetemisták, a közös szentmisék, az EMBEREK! Társas lények vagyunk, nem vagyunk mindig jó társas lények, de társas lények vagyunk.

- *Ha közösségünknek „kulcsot” adnál, az milyen zárat nyitna?*

- A közösségünknek és benne önmagunknak is a normalitás és a látás kulcsait adnám. A normalitásra azért van szükség, hogy a rendkívüliségben is önmagunk maradjunk, a látás kulcsa pedig azért kellene, hogy tudjunk szembenézni a jövővel, az abban adódó kihívásokkal, meglássuk a lehetőségeket és a tennivalókat és ne veszítsük szem elől az Istent, aki azt mondja (vagy csak súgja) „*Ne félj!*”.

vi

Úrnapja – közel az Úrhoz

Gyerekkori emlékem: nagyszabású, méltóságteljes úrnap körmenet - aranypaláttal, tömjénfüsttel, baldachinnal -, szép és felemelő, de mégis hiányzik valami: a személyesség, az igazi lelki közelség.

Évtizedek múltak el, míg rátaláltam egy kisközösségre. (Ez nem akármilyen öröm volt, izgalmas is volt, mert akkor még csak titokban lehetett összejönni.) Nagyszerűnek éreztem, hogy itt megvan a személyesség. Nem is akármilyen személyesség, mert mi ott nem egymás személyére, hanem Krisztus személyére összpontosítottunk. Arra a Jézusra, aki tanítványait - személyes, baráti közelségben - harag nélküli, még az ellenséget is szerető magatartásra tanította.

Nagy ugrás volt ez ahhoz képest, amilyen képem korábban volt az Egyházzal. Jézust kezdtem igen közel érezni magamhoz, és szabadidőm nagy részét szegények, rászorulók segítésére fordítottam. Az volt a vágyam, hogy egy olyan együttélő közösség tagja lehessen, ahol az Úr közelsége és a szegények segítése együtt jár.

Az 1980-as években még csak filmkockákon láttam olyat, hogy egy együttélő közösség tagjai, férfiak és nők, fehér ruhába öltözve dicsőítik énekekkel, imákkal, az ünnepélyesen kihelyezett Oltáriszentségben jelen lévő Urat.

Hosszas keresés után, az 1990-es években rátaláltam az Élet Kenyere Közösségre, ahol a szegényekkel közös élet és az Oltáriszentség naponkénti imádása összetartozik. Olyan szorosan, hogy a szegényeket is naponta odavezetjük kápolnánkban az Úr elé. Aki a házban lakik, egy-egy óra szentségimádást vállal. Saját gondolatainkat tesszük le az Úr elé, aki ezt szeretettel fogadja, bátorítást és útmutatást ad.

Elmesélek egy „rázós” esetet is – ez mutatja talán legjobban, hogyan cselekszik az Úr közöttünk.

*

Nem régóta voltam még közösségi tag, amikor egy hétvégére a többiek elmentek, és én maradtam egyedül a befogadott szegényekkel. Amikor is egyikük izgatottan közli velem, hogy őneki innét el kell menni, mert egy másikban, aki ott van, egy ellenséges banda tagját ismerte föl, és az bántani fogja őt. Az Úrhoz fohászkodtam és – külön-külön beszélve mindkettőjükkel – a kápolnába hívtam őket. Ott hangos imában letettük ezt a helyzetet az Úr elé, és sikerült elérni, hogy az ima végén egymással kezét fogva kiengesztelődjenek. Éreztem, hogy itt nem én, hanem az Úr cselekedett.

*

Úrnapján ezt az Urat ünnepeljük, aki cselekszik köztünk. Nem egy tömjénfüstbe burkolódzó, nekünk csak parancsokat osztó, távoli Valakit, hanem Őt, aki Jézusban eljött közénk, szegény volt és kiszolgáltató, egészen a keresztfáig menően. De föltámadt és él, élőként van jelen a – látszólag élettelen – ostyában, borban. Ha engedjük, a mi életünkbe is eljön és megmutatja magát nekünk, társunkká válik életünk útján, Vele járunk, Vele cselekszünk.

Őt látjuk és ünnepeljük most az Oltáriszentségben, aki velünk van és a legjobbat akarja nekünk: azt, hogy az Ő tanítását mindenben elfogadjuk. Megízlelhetjük szeretetét. Sőt, továbbadhatjuk másoknak is.

A felmutatott Szentostyára – Krisztus testére – tekintve, a Szeretet szálainak ez a hálója jusson eszünkbe, mely segít és megtart minket, helyet ad nekünk Isten Országában már itt a Földön is, azután pedig az Örök Hazában is.

Mihálffy László testvér,
Élet Kenyere Közösség

KÖZÖNSÉGBŐL

Szeretem a Szent László-templomot, mert...

A Szent László-templom egy kis keresztény sziget városunk központjában és igazolja történelmünk, keresztény hitünk, életünk folytonosságát. A templom keresztény hitem biztosítása, nyugalma és örömteli teljes Istenhez szóló imádkozásom.

Köszönetem Pék Sándor plébános úrnak a mise keretében elhangzó szentbeszédeiért, amelyek mindig tartalmasak, hasznosak és meg szívlelendők.

László, nyugdíjas nyomdász gépmester

Szeretem a misén a Tisztelendő úr prédikációit, a közösséget (összetartás, tisztelet). Érzem a lélek megnyugvását, szeretetet, békességet. Közel érzem az embereket, a szeretetet köztük.

Enikő, operatőr

Római katolikusnak születtem, lakóhelyem folytán a Szent László-templomhoz tartozom és ez így jó. Az úr jobban tudja mint én, hogy mit szeressek.

Katalin, nyugdíjas

Szent László a védőszentem, Szent Pio atya mellett.

Nagyon szeretem a mindennapi fohászt és a hétfői litánia kéréseit. Érzem, hogy meghallgatja imáinkat és vigyáz reánk!

Annamária, nyugdíjas gyógyszerész-asszisztens

KÖZÖSSÉG

Az elgondolkodtató prédikáción túl, jó a Szent László-templomba járnom, mert azt láthatom, hogy a közösség tagjai kapnak feladatokat és kezdik vállalni is azokat. Azt láthatom, hogy a templomi gyülekezetből kezd élő közösség formálódni. A mai világban erre nagy szükség van.

László, informatikus

Mert imádom az Istent, Jézust, Szűz Máriát. Nekik akarok szolgálni. Szeretem a Szent László-templomot, mert nem nagy és békesség van itt.

Emanuel, munkás

Szeretek oda járni, mert lelkileg feltöltődöm, árad a kegyelem. Életemben több megpróbáltatás ért (melyeket igyekszem feljárnani) és itt értettem meg, hogy csak akkora keresztet kapok, amekkorát el is bírok, az erőt a kereszt hordozásához a mennyei jó Atya adja az ő szolgája által, hallgatva a szentbeszédeket, amelyekből merítkezünk hétről-hétre. Szerintem közösségből így válunk egy igazi közösséggé. Ezek a szentbeszédok összekovácsolnak bennünket.

Eszter, tanügyi nyugdíjas

A Szent László-templom közössége és vasárnaponként a Pék Sándor plébános úr tartalmas és tanulságos prédikációja megerősít a keresztény hitemben.

Gizella, nyugdíjas
könyvkötő

Jézus szíve (Jn 19, 34)

A szív az újkori ember szemében az érzelmi élet központja és jelképe. A mai ember nem örömet beszél az érzelmeiről. Úgy gondolja, nem hiába rejtette Isten olyan mélyre a szívünket, nem arra való az, hogy kifelé fordítva viseljük. De ez még csak szemérmesség volna: értékes, tiszteletre méltó tartózkodás. Manapság tanúi lehetünk az érzelmi élet teljes megtagadásának, elsorvadásának is. Az érzelmek gyöngeszámba mennek, s az erő látszata kedvéért sokan elutasítják őket maguktól. Aztán ezek a megtagadott érzelmek visszatérnek különféle kikapukon. Innét a giccs népszerűsége a művészet bármely termékének pótlékaként.

Jézus befelé fordítva viseli a szívét, érzelmeiről egyenesen sohasem beszélt. Talán csak tanítványaitól búcsúzóban – az utolsó vacsorán. De valószínű, hogy ott is tartózkodóbb volt, mint János szavaiból gondolnánk. Érzelmi élete azonban gazdag, szótlanságában is hatalmas volt. Szeretete nem pusztán

akarati-érzelmi állásfoglalás, hanem mély és igaz érzelmek is. Ez az érzelmesség nélküli érzelmek kiragyog minden szavából, gesztusából. Amikor pedig keresztre feszítették, „egy a katonák közül lándzsával megnyitotta oldalát”, hogy az a befelé fordított szív megnyíljon előttünk.

A Biblia népe számára a szív nem az érzelmeket jelenti, hanem a belső embert. Az érzelmek és az intellektuális képességek kettőssége helyett az izraelita inkább az emberek előtt vállalt szerep s a belső, igazi, Isten előtt való ember kettősségét élte át. Jézus kevésbé vette a külső tisztaságot, a szív tisztaságát kérte számon. Tanítványait arra biztatta: „Tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű” (Mt 11, 29). Ha ebben a jelentés-rendszerben figyeljük, megsebzett szíve meg a belőle kiömlő vér s víz azt igazolja, hogy egészen, hogy odabent is vállalta a keresztet.

Jelenits István

Forrás: ppek.hu, *Betű és lélek*

A nagyváradai Szent László Római Katolikus Teológiai Líceum

öt kilencedik osztályt kínál az idei nyolcadikos diákoknak a következő tanévre, amelyek közül három líceumi szintű és kettő szakosztály.

Líceumi szinten

(3 osztály):

- Teológia – vallásturisztikai szervező (28 hely)
- Közgazdaság – gazdasági technikus (14 hely)
– ügyintézői technikus (14 hely)
- Közélelmezés – közélelmezési technikus (14 hely)
– rendezvényszervező (14 hely)

Szakiskolai és duális oktatási szinten

(2 osztály):

- Szakács szak (3 év) duális (14 hely)
- Szakács szak (3 év) (28 hely)
- Cukrász szak (3 év) (14 hely)

További tájékoztatásért fordulj az iskola titkárságához az alábbi címen:
Nagyvárad, Partenie Cosma u. 3-7. sz.
Tel: 0359-411121

Szeretettel várunk minden kedves diákot!

- **Utolsó útjára kísértük:** † Horváth Enikő **2020. március** 3-án, † Lőrincz József 23-án, † Zsigmond Jolán 26-án, † Czápos Vilmos 30-án;
† Árkosi János Péter **április** 16-án, † Bebe József 27-én, † Ridi Katalin Julianna 29-én;
† Radu Virgil **május** 3-án, † Fenyák Rozália 7-én, † Csepei Gyula 12-én,
† Gámenczi Sándor 23-án, † Szőcs Anna 28-án elhunyt testvéreinket.

A SZENTMISE OLVASMÁNYAI

SZENTHÁROMSÁG VASÁRNAPJA - június 7.: Kiv 34,4b-6.8-9 - 2Kor 13,11-13 - Jn 3,16-18

KRISZTUS SZENT TESTE ÉS VÉRE, ÚRNAPJA - június 11.: MTör 8,2-3.14b-16a - 1Kor 10,16-17 - Jn 6,51-58

Évk. 11. vas. - június 14.: 1Kiv 19,2-6a - Róm 5,6-11 - Mt 9,36-10,8

JÉZUS SZENTSÉGES SZÍVE - június 19.: MTörv 7,6-11 - 1Jn 4,7-16 - Mt 11,25-30

Évk. 12. vas. - június 21.: Jer 20,10-13 - Róm 5,12-15 - Mt 10,26-33

KERESZTELŐ SZENT JÁNOS SZÜLETÉSE - június 24.: Iz 49,1-6 - ApCsel 13,22-26 - Lk 1,57-66.80

SZENT LÁSZLÓ KIRÁLY, AZ EGYHÁZMEGYE FŐVÉDŐSZENTJE ÉS ALAPÍTÓJA - június 27.: Bölcs 10,10-14 - Jel 19,1.5-9a - Mt 22,34-40

Évk. 13. vas. - június 28.: 2Kir 4,8-11.14-16a - Róm 6,3-4.8-11 - Mt 10,37-42

SZENT PÉTER ÉS SZENT PÁL APOSTOLOK - június 29.: ApCsel 12,1-11 - 2Tim 4,6-8.17-18 - Mt 16,13-19

A havilapot szerkeszti a Nagyvárad-Újvárosi Szent László Római Katolikus Plébánia.
410209 Nagyvárad, Primáriei utca 9. Telefon: 0259/431-652. www.szentlaszloplebania.ro
facebook: Nagyvárad-Újvárosi-Szent-László-Római-Katolikus-Plébánia
Készült a nagyváradí Litera Print nyomdában.